

gieringens Forslag, og det er ogsaa min Mening at stemme derfor, men saa foretrækker jeg dog for det saaledes ændrede Forslag Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra Landstthinget.

Nørgaard: Jeg kan ikke nægte, at jeg vil ansee det for meget ønskeligt, hvis man kunde komme til en Overenskomst i denne Sag, men hvortil jeg næsten ikke seer nogen Udvei, medmindre man skulde slutte sig til det foreliggende Ændrings- eller Mæglingforslag. Der er blevet sagt, der er Mange, som staae her udenfor, som med Længsel imødesee, at denne Lov kunde komme ud; ja, det er netop Følelsen, at der er Mange, som med Længsel vente Loven, men som Loven, efter Landstthingets Forslag, aldeles udelukker. Nu er det vel sandt, at Loven ikke er permanent, og som saadan kan Summens Forhøielse have mindre at betyde i sine Følger, end naar Taleren var om en egentlig Lønningsslov; men jeg kan efter min Overbeviisning ikke fravige den Anskuelse, at skulde de gifte Embedsmænd have Dyrtidstillæg, saa bør et lidet Tillæg ogsaa komme de Ugifte tilgode.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 7de Valgfreds (Jacobsen) har talt om, at det, hvorom her var Tale, ikke var noget finantstelt Spørgsmaal, da Summen ikke derved forøges, og at Skatteyderne saaledes ikke kunne have Noget derimod at indvende, saa skal jeg dog dertil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det dog ikke er sagt, at Skatteyderne eller vi, som sidde her paa Skatteydernes Vegne, dog ikke med fuld Ret kunne have den Mening, at, naar man vilde f. Ex. uddele 150,000 Rd. til 400 Personer, at man derfor ikke med ligesaa stor Beredvillighed vilde give samme Beløb, naar det kun blev deelt iblandt 200 Personer; dertil ligger Forskjellen. Det er af en æret Taler blevet sagt, at, naar man hjælper i Nød, saa hjælper man to Gange; ja, den Sætning kunde jeg ønske oftere blev gjort gjældende, end den gjør; thi jeg kunde ikke høre disse Ord udtale, uden at bringe i Erindring et tidligere af mig i Forening med 14 andre ærede Rigsdagsmænd, stillet Forslag, der gik ud paa,

at Rigsdagen skulde have bevilget 2,000 Rd. til Deling iblandt en Mængde Smaafamilier, som kun have høist Ubetydeligt at leve af, og som ikke nyde noget Dyrtidstillæg, men dette Forslag vilde Thinget ikke gaae ind paa. At Forslaget dengang af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgfreds (Frølund) blev stemplet som ufornuftigt, lægger jeg mindre Vægt paa; thi vel fik Forslaget dette ufornuftige Stempel af en meget lærd Mand, men dog af en lærd Mand med saa lidet Dannelselse, at han ikke kjendte, hvad dog enhver Lægmand her i Thinget fuldtvel veed, at det er usømmeligt, og ikke kan forenes med nogen Art Dannelselse, at stemple enten en eller flere Rigsdagsmænds Handlinger som ufornuftige. Hvad nu angaaer det stillede Ændringsforslag eller Mæglingforslag, skulde jeg for mit Vedkommende være meget tilbøielig til at gaae ind derpaa, saafremt dette kunde lede til nogen Overenskomst, og jeg skal saaledes tillade mig at stemme for det stillede Ændringsforslag.

Gomard: Der er af en æret Rigsdagsmand ytret, at det egentlig er Forskjellen mellem Lovforslaget, saaledes som vi sidste Gang vedtog det, og saaledes som det nu er kommet fra Landstthinget, der gjorde, at han ikke kunde stemme for det i den Skikkelse, hvori det var kommet fra det andet Thing; jeg kan heller ikke stemme for det, idet det ikke forekommer mig at være rigtigt, at man her tager fra den ene og giver til den anden, og det er dog virkelig det, man her gjør; idet man tager fra de ugifte og lægger til de gifte Embedsmænd med en Gage af over 800 Rd., og det forekommer mig at være saameget mindre rigtigt, som man i forrige Sessjon bevilgede de Ugifte et Dyrtidstillæg, og dette Thing i denne Sessjon ligeledes har bevilget dem det. Jeg troer, at de fleste af disse Mænd nære et grundet Haab om, at de ogsaa iaar nyde et saadant ekstraordinært Tillæg. Som Grund, hvorfor man skulde frasælde sin tidligere Afstemning i denne Sag, og vedtage Loven i den nu foreliggende Skikkelse, have vi hørt anføre, at det idetmindste vilde være tvivlsomt, om Loven saa kom ud; men det troer jeg ikke. Jeg troer ikke, at man paa det andet Sted ikke